

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exercit. 6. Quid Creatura debet Deo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

bet pupillis? Et tu Domine quid horum nobis non es: qui nos creas, qui conservas, qui gubernas, qui nos possides, qui nos redimis, qui salvas, qui ultimus finis, & summum bonum, & Vita aeterna nobis es? Desine hoc esse, & desinis debitor esse: sed simul etiam dimittis nos in nostrum non esse. Habemus ergo Te Domine debitorem: & amamus, & gaudemus, & gratias agimus, & à te debita nostra exigimus, atque recipimus; recipiendo autem, tibi debitores nos constituimus, & confitemur. Hoc est enim arcanum grande pietatis circa nos tuæ, quod exhibendo nobis debita, Creditor fias: & nos, recipiendo à te debita, reddamur tui debitores.

EXERCITIUM VI.

Quid Creatura debeat Deo?

1. **S**Tatue te coram DEO in Essentiâ Uno, in Personis Trino, qui solus habet immortalitatem, solus est Potens, solus Magnus, solus vivens in sæcula sæculorum.

2. Recognosce, te opus manuum Dei esse, facturam, & Creaturam ejus: & simul recognosce debitum, obligationemque tuam: (est autem eadem omnis creaturæ reliquæ conditio:) quâ obnoxius es essentialiter, & irrefragabiliter Deo.

Si enim factura factori, opus artificii, figmentum figulo, & omnis effectus causæ, in quantum talis est, debitor ejus est; cum tamen creati artifices, creatæque causæ, neque dent, neque dare possint, totum esse suis effectibus, aut operibus: sed ipsi effectus aliquam partem sui offerunt artifici ad se faciendum: quomodo ligna

veniunt ædificatori domûs ad manus: & figulus ex argillâ præparata fingit figmentum suum: ut proinde non tota Entitas figmenti, à figulo, nec tota substantia domus ab ædificatore proveniat: quanto magis factura Dei quæcunque, à DEO facta, ex Nihilo subjecti, totumque suum esse, & quidquid consequenter venit ad Esse, sortitur; sortiensque idem, per omnia existentiaæ suæ momenta; quanto (inquam) magis tota factura, & Creatura Dei, obligata erit debitis, Deo: totaque erit plenum & irrecusabile debitum Dei: à quo ita se nunquam expedire, sicut se à suo etiam Esse, exuere nunquam, possit.

Es igitur (ô Homo) debitor Dei: & debes illi Primo; Temetipsum: & omnia quæcunque in te sunt, ita ut tu totus, sis rotum, plenum, sincerumque Dei debitum. Sicut enim nihil omnino es, nisi quod à Deo es, ita etiam totum Deo debes, quod ab eo es: & quia ab eo es: Et quia, non solum te creavit; sed etiam in eo, quod te Creando fecit, conservat; & quasi continuo te de novo creat, teque tibi per omnia momenta dat & donat; etiam hoc nomine illi debes te, & tua omnia.

Rursum: quoniam Deus ob creationem & conservationem tui prædictam, esse Essentialiter Dominus, Possessorque, plenam tui Proprietatem habens, ideo etiam illi totalis debitor es. Jam quia Deus, tuus est Rex, gubernatorque: dirigens te, ac vivendi, agendique Normam præscribens, cujus præscriptis stare per omnia obligaris; & stare sic, est salus, sanctitas, Justitia, virtus, rectitudo, meritumque tuum totum; ob hoc etiam debitor Deo es universorum.

Insuper

Insuper: quoniam DEUS, te lapsum in omnem cogitabilem miseriam, ex mera suâ bonitate, & miseratione, in statum è quo excideras restituit: & tam sumptuoso modo (qualis est Filii Dei unigeniti Incarnatio, Vita, Passio, Mors, & univèrsa Christi Oeconomia, atque Gratia, Lex, Doctrina, Meritorumque inexhausta congeries) restituit: hoc etiam nomine, sicut specialiter totus Dei es, sic & specialiter Debitor Dei es.

Denique ex eo; quia Deus, ultimus finis tuus est, summumque & omne bonum tuum, à quo totus pendes, & ad quod totis viribus tuis conniti debes, ex eo (inquam) Dei totus es: & esse debes: & debitum ejus totus es: & omnium illi debitor es.

In particulari autem, etsi strictim debita Homini ad Deum enarrando; hæc pauca de multis, imò de infinitis sunt.

1. Debes ô Homo Deo tuo Agnitionem, tam per naturale intellectûs lumen, quàm per supernaturalem fidei revolutionem: quâ mediante, cum cæteris gratiæ Dei auxiliis, pervenire debes ad agnitionem, visionemque intuitivam & beatificam Dei. 2. Debes ô Homo Deo, Confessionem tam Cordis, quàm oris, quin & operis. Corde enim creditur ad Justitiam: Ore autem fit Confessio ad salutem: nec sufficit mente aut linguâ confiteri Deum, sed opus est etiam operibus: ac denique cum res ita postulaverit, ipsis Passionibus, atque vitæ & sanguinis, pro Dei veritate, lege, honore, profusionibus. 3. Debes ô Homo Deo tuo, Spem & Fiduciam in ipsum, Recursum ad illum, Invocationem illius, & Orationem ad ipsum, & quidem solum: non recur-

9: 27:
operu
TOT
N
5

42 *Exerc. VI. Quid Creatura debeat Deo,*

rendo ad idola, non ad dæmonum invocationem, Sanctos autem Dei orare, vel invocare, est Deum in Sanctis suis, & invocare, & orare, & honorare. 4. Debes ô Homo Deo, Amorem & Dilectionem, seu Charitatem: quâ diligere debes Deum ex toto corde, mente, animâ, viribus, fortitudine tuâ. Proximum verò tuum, & omnia alia, & ipsum te, propter Deum, ejusque Amorem, & Dignitatem, & Voluntatem. 5. Debes ô Homo, Deo, Religionem, seu Cultum, & quidem latricum, venerationem, Sacrificia & Holocausta, aliaque Deo digna: tanquam Principii, principio, & fonti omnium Entium, omnis vitæ, Essentiæ, existentia, conservationis: & absoluti omnium Domini, jus vitæ, & mortis habentis, in sua voluntate seu potestate. 6. Debes ô Homo Deo, observantiam, Timoremque filialem, castum, sponsalem: debes & servilem; qui tamen minus est dignus Deo. 7. Debes ô homo Deo, servitutem, subjectionem, obedientiam omnem, usque ad exinanitionem, & defectionem tuam, si eam requirat Deus, ejusque causâ, absque ulla oblectatione. 8. Debes ô homo Deo, Laudationem, seu laudem, Honorem, Gloriam, Exaltationem, Prædicationem Nominis ejus, tam propter bonitatem, beneficentiamque illius erga omnem Creaturam, quàm propter eminentiam, excellentiam, Majestatem, Dignitatem, Perfectionemque illius, omni captu Creaturæ altiorum, & pleniorum. 9. Debes ô homo DEO, gratitudinem, & gratiarum actionem, incessabilem, pro omnibus ejus Misericordiis, & beneficiis in te. in omnem singulamque Creaturam, inexhaustè profusis. 10. Debes ô Homo Deo,

Deo, Desiderium Dei, & famem ejus ardentissimam, & inexplebilem, non tam ideo (etsi & ideo) quia tibi, bonum est, cum Deo, in Deo, apud Deum esse: quàm magis, quia ille dignissimus, & superdignissimus est; haberi, possideri, hereditari, intuitivè, beatificè, æternaliter, fruitivè.

11. Debes ô Homo Deo, omnem curam tuæ æternæ salutis: & in omni virtute perfectionis sanctitatisque absolutæ in tuo statu; ut quàm maximè placere Deo; tibi que Deus: & ut exaltetur Deus salutis tuæ per omnia se digna, tibi possibilia. Tua enim salus & æterna beatitudo est, summa quam ex te habere DEUS potest, exaltatio.

12. Debes ô Homo Deo, curam quantum ex te est: ut omnis Creatura Deum agnoscat, amet, laudet, ejus voluntati plene subjecta sit: ei uniaur, eo fruatur, maximè rationalis: pro irrationali autem, tu debes Deo suppletionem, & expletionem, omnis ejus officii, quod illa impendere deberet, si posset: & ob quod expletum, illa tuæ servituti addicta est à Deo, usque ad tui consumptionem, uti quotidiano discis experimento, atque oraculo prophetico: Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves & boves universas, insuper & pecora campi: terras quoque & maria, & omnia quæ in eis sunt: addixit tibi insuper cælos, & sidera eorum, nubes, & volucres cæli: demum & Angelos omnes, fecit administratores nostræ salutis spiritus.

13. Debes ô homo Deo tuo, jugem Dei tui tibi semper, & ubique, & intime, per immensitatem Essentiæ, per plenitudinem Sapientiæ, per efficacitatem omnipotentia, per rectitudinem

San -

44 *Exerc. Vll. Exhibitio ejus debiti Deo.*

Sanctimoniam præsentem; memoriam vivam, & a
manentem, & reverentem. Sicut enim te Oculi Dei
omni sole & luce plus mundiores, contemplan-
tur assidue: ita & te omni momento decet, tuum
cogitatum in Deo defixum habere.

In summâ, ô homo; debes DEO omnem
penitus sufficientiam tuam, quoniam nihil sufficiens
cogitare à te, quasi à te, sed omnis sufficientia ex
Deo est; & idcirco universa plenitudo, sufficientia
tiamque, quantacunque est, Dei est: debeturque
à te Deo: & incessabili confessione reddenda esse
Deo, alioqui perditur tibi nisi reddatur Deo: &
nisi servatur in ipso, reddita ipsi. Tunc enim ve-
rè servatur quando ad Deum reducitur; tunc au-
tem indubitatè amittitur, quando ad Deum con-
fessione non remittitur. Sicut tunc flumina sic-
cantur & pereunt, quando ad suæ originis Mari-
non revertuntur.

P R A X I S.

Hujus Exercitii sit sequens:

EXERCITIUM VII.

*Exhibitio ejus debiti Deo, quod Creatura de-
bet Deo.*

I. **S**Tatue te in conspectu Dei in unitate Trinitatis
& te effunde totum coram ipso, per omnes
affectiones, & exaltationes tuas. v. g.

DEUS, DEUS, DEUS. Tu solus, Tu ve-
rus, Tu unus, Tu Ens, Tu essentia existens es.
Tu à te ipso totus, & totum, & summum es. Tu
omne, sive, Omnia; non tamen multipliciter,

nec